שהושוו מעשים למעשים ואתא ליה פר

יוה"כ (נמי) לאת בדם ומבילה מפרא כהן משיח

ואתי ליה שעיר יוה"כ ב משעירי עבודת

כוכבים מק"ו וכי דבר הלמד בהיקש חוזר

ומלמד בק"ו אמר רב פפא קסבר תנא דבי רבי

ישמעאל יידבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד

בק"ו בור הא פר העלם דבר של צבור הא יו

בציבור גופיה כתיב אמר רב פפא משום

דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור

ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים

ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב

בהיקשא אתי 9 איצטריך לפר למיהוי כמאן

דכתיב ביה בגופיה ולא ה ליהוי דבר הלמר

בהיקש חוזר ומלמד בהיקש תניא כוותיה

דרב פפא יועשה כאשר עשה מה ת"ל לפר

לפי שנאמר ²והם הביאו את קרבנם אשה

לה'ם וגו' חמאתם אלו שעירי עבודת כוכבים

שגגתם זה פר העלם דבר של צבור חטאתם

על שגגתם אמרה תורה יחמאתם הרי היא לך

כשגגתם שגגתם מהיכן למדת לא בהיקשא

וכי ירבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש

ת"ל לפר זה פר העלם דבר של צבור לפר

זה פר כהן משיח אמר מר חמאתם אלו

שעירי עבודת כוכבים תיפוק ליה מקרא קמא

דאמר מר ייהחמאת חו לרבות שעירי עבודת

כוכבים אמר רב פפא איצמריך סלקא דעתך

אמינא הני מילי הזאות דכתיבן בגופיה

ועשה לפר כאשר עשה ז. וְצְשָּׁוּזְ לֵּכָּוּ בַּאֲשֶּׁוּ צְשְּׁ לְפָר הַחַשָּׁאת בֵּן יַצְשֶּׁה לוֹ וְכְפֶּוּ עֲלַהֶּם הַכַּהֵן וְנִסְלַח לְהֶם:

ויקרא ד, כ 2. וְבַפֶּר הַבַּהֵן עַל כָּל עֲדַת בְּנֵי 2. שראל ונסלח להם כי שגגה ָרָּנְאָרָתְּ בְּרָבְּנָת הָוֹא וְהֵם הַבִּיאוּ אֶת קְּרְבָּנָם אָשֶׁה לִיהֹנָה וְחַטְאתָם לִּפְּנֵי יְהֹוָה עַל שִׁגְנָתָם:

שימה מקובצת . דק"ו זהאינו בא ללמד דבר חדש אלא לפרש דין העבודות שתהא זו כזו וגילויא מילחא בעלמא ע"כ: הושוו הוגישים מענמו פענמו עד כד הושה מעשים למעשים למאי דכתיב בהו. כלומר אע"ג דריבה הואות בשעיר יוה"כ יותר מפר העלם בין הבדים ואף בפרכת איכא ריבוי שהרי יש ם מנה הזאות בשעיר יוה"כ ובפר העלם ז' וכן במובח הזהב איכא ריבויא דביוה"כ איכא נמי שבע על בשניהם בזה כמו בזה דהיינו שבע דפרכת וד' דקרנות השוה זה לזה שאלו על הפרכת כו' אלו על קרנות דפנימי ואלו על קרנות דפנימי אלו ימי ואלו על קרנות דפני וטבילה שאנו דנין עליה והיא גופיה אנו באים ללמוד מק"ו זה בזה לא השווה מעשים דשעיר יוה"כ לפר העלם דהא את בדם ועבילה לא כתיב העלם דהא את בדם ועבילה לא כתיב בשעיר יוה"כ וא"כ היאך בא הוא ללמוד מק"ו זה השוואת [את] בדם וטבילה בלמדים (את השוואת) כיון שאינה במלמדים, וי"ל דודאי יש במלמדין (אם) השוואת את בדם וטבילה דכיון שאנו רואין דלענין מאי ישנו השוואת את בדם טבילה דכיון שאנו רואין דלענין מאי רכתיב בהו דהיינו מה וטבינה דכיון שחנו רוחין דנענין מחי דכחיב בהו דהיינו מה שהולרך בשניהן שהן הואות שבע ומתן ד' שהשוה זה לזה מעתה נאמר סתום מן המפורש לענין את בדם וטבילה וגלי בפר העלם את בדם יטבינה וגלי בפר הענם מת כדם יטבילה וה"ה לשעיר יוה"כ. וכן משמע מחוך פ"ה וו"ל אע"ג דאת בדם וטבילה כו׳, משמע הלת למט ועפיט כי, משמע קמנ דמטעם ילמוד סמום מן המפורש (מהרייפ דיק): רש"י ד"ה (מעמ' הקודם) אלא כו'. ובפר העלם לא כתיב את בדם וטבילה. נ"ב, אלא מהיקשא דפר כהן משיח, א"כ היכי הדר ולמד פר יוה"כ מיניה הא הוי היקש מן ההיקש. מרין דכיון דפר היקש מן ההיקש. מרין דכיון דפר כהן משיח כתיב בהלי קרל מקשינן פר יוה"כ לפר כהן משיח (מחור פר): תור"ה (מעמוד הקודס) לא נלרכה וכו׳. ומיהו יש ליישב פירוש

רש"י. עיין בהשמטות בסוף המסכת: [ואתי ליה פר יום הכיפורים כו' מפר העלם]. (אלא מפר העלם ופר יוה"ב). בקונטרס גריס מפר כהן משיח דאי מפר העלם הוא גופיה אמיא מהקישא מפר כהן . משיח והוי דבר הלמד בהיקש חוזר חוחד בהו וחוחר וא״ר חי חומר ראשון ולמה המתין עד בסמוך לחות למשן המטיסתנון עד כעותן בק"ז שני. ולפי" ר"ת ניחל שפיר גירסא דפר העלם דבפר העלם גופיה כתיב את בדם וטבילה: ואתי ליה שעיר יוום הביפורים משעירי עבודה זרה. עיין נהשמטות בסוף המסכת: איצמריך לפר י בו'. וח"ח ורדי דדרים לחר לפחרוי בר: וסייע ורכי דוריט נפר זה פר יוה"כ א"כ יותרת הכבד וב' הכליות לתהוי כמאי דכתיב בגופיה בפר העלם לאגמורי מיניה לשעירי ע"ז מנליה, וי"ל דנפחא ליה מאשר יורם דכתיב לגבי פר כהן משיח דמיותר ואם אינו ענין לפר כהן משיח תנהו לענין פר העלם למחי כמאי דכתיב בגופיה כתליתא לאחהו מקומן. וא"ת ורבי ישמעאל דדריש לפר זה פר העלם למהוי כמאי דכתיב ינוסיה. כאשר יורם לחה לי וי"ל יאיבעיא ליה כדדרים בפרק כל הבשר (חולין דף קיו.) מה פר כהן משיח יש בו מעילה אף זבח שלמים יש בו מעילה לאימורים, ואידך מכל חלב משיט מיתורים, והדץ מכל מנכ לרבות איתורי קדשים קלים למעילה: הני מילי הואות דבתיבן בגופיה. הוא דיליף שעירי ע"ז מריבויא דמטאת. וא"ת וא"ל לענין את בדם וטבילה נמי ילפינן בשעירי ע״ז מפר סעלם בהר היחשת דהחטתת ואת הושון מעשים למעשים למאי דכתיב בהו. פי׳ בקונטרס מה שפירש הכתוב בהואות הכתובות בהן לא שינה את זו מזו אלו בין וואלון על הפרכת ואלו וואלון על הקרנות ואלו וואלון בי באלבעות ואע"ג דלא כתיב בשעיר את בדם וטבילה אין זה שינוי דאיכא למימר לא פירש הכל דהא במאי

דפריש לא שני ואם זה נכנס לפנים חה לא נכנס חה טעון שמונה הואות חה טעון שבע מיהו למאי דכתיב בהו לא שני ואם ריבה עבודות בזה יותר מכזה מ"מ מעשה עבודות שהלריך לשניהם לא שינה והגיה רבינו שמואל דכל זה לא יתכן דא"כ למה לנו ללמוד פר יוה"כ (הא) משעיר יוה"כ [הא] מההוא טעמא דנפיק שעיר ברו ליפוק פר ותו מאי האי דאמרינן לקמן ואתא ליה שעיר יוה"כ מה לריך תו בהאי ק"ו הרי כבר למד מפר העלם וגם לא החכר בברייתא דלעיל שנצטרך ללומדו אלא הכי פירושו ומה במקום שלא הושוו קרבן לקרבן דהאי פר העלם והאי שעיר יוה"ל דשני מיני בהמות הן אפילו הכי הושוו מעשים למעשים לאת בדם וטבילה למאי דכחיב בהו כלומר אותן עבודות שכתובות בהן אע"פ שאינן שוות בחשבון דבשעיר יש לפני ולפנים ובהיכל אחת למעלה ושבע למטה כהו מיהו לאת בדם וטבילה הושוו כדיליף לקמן שעיר יוה״כ משעירי עבודת כוכבים בק"ו מקום שהושוו קרבן לקרבן דהאי פר והאי פר כו׳ וקיימא לן באיזהו מקומן (לקמן דף נ:) דדבר הלמד בקל וחומר חוזר ומלמד בק"ו והיינו דמפרש לקמיה ואתא ליה שעיר יוה"כ משעירי עבודת כוכבים כלומר וכבר אתא ליה שעיר יוה"כ בו ויכול ללמד על פר יוה"כ כדאמרינן

עד כאן לשונו יו: וקשיא היכי אתי שעיר יוה״כ משעירי עבודת כוכבים ופר העלם מה להנך שכן מכפרין על בח מלוה ידועה ועוד כמו שכתוב בספרים מפר יוה"כ ושעירי עבודת כוכבים ועל זה קשה היכי אתי בק"ו ראשון פר יוה"כ משעיר יוה"כ לאת בדם וטבילה הלא שעיר יוה"כ גופיה לא קמה לו לאת בדם וטבילה בק"ו אחרון אלא מפר יוה"כ והוא גופיה מנא ליה ונראה א לפרש ק"ו ראשון כמו רש"י ומה במקום שלא הושוו קרבן לקרבן פר העלם ושעיר יוה"כ הושוו מעשים למעשים למאי דכתיב בהו השתא או לא האמר דהושוו לאת בדם וטבילה דאכתי לא קמה לו בשעיר יוה"כ אלא הושוו ששניהם על הפרכת ועל מזבח הזהב מקום שהושוו קרבן לקרבן אינו דין שיושוו למאי דכתיב בהו אפילו לאת בדם וטבילה וכן לבו הוי ק"ו דשעיר יוה"כ ולריך לדקדק אי שייך למימר דיו בהאי ק"ו דמה בפר העלם לא הוי את בדם וטבילה אלא בשבע הזאות אף פר יוה"כ כן אבל הזאה שמינית לא ולהאי פירושא אתי שפיר דרבי חולק על קל וחומר זה שאינו פשוט דתחילת דינו דפר העלם דבר ושעיר יוה"כ בק"ו ראשון דהושוו מעשים למעשים לא הוי מאת בדם וטבילה ולא תיקשי לרבי שעיר יוה"כ מנא ליה את בדם וטבילה כיון דלית ליה האי קל וחומר לו כיון דלרבי כתיב לפר [למידרש ביה] פר יוה"כ לאת בדם וטבילה א"כ אתיא ליה שעיר יוה"כ בק"ו גמור מפר יוה"כ ושעירי עבודת כוכבים דלא הושווה קרבן לקרבן והושוו מעשים למעשים לאת בדם וטבילה כל שכן שעירי (עבודת כוכבים ושעירי) יוה"כ ע"כ. ברו"ך: ואתא ליה פר של יום הכפורים לאת בדם ושבילה מפר העלם של צבור. נקונטרס גרים מפר כהן משיח כי היכי דלא ליהוי למד מלמד: ואתא דיה שעיר שד יוה"ב משעירי עבודת כוכבים מק"ו. ואם תאמר י רכי לדו דלית ליה האי ק"ו מהיכא יליף ליה וכי תימא משום דאיתקש פר ושעיר של יוה"כ אהדדי

דבקרא להו לא אשכחן הך היקשא ותו דא"כ לר' ישמעאל נמי תיפוק לי מהיקשא דהכא לו ותו מנא ליה הכא ובאיזהו מקומן (לקמן ד' נ.) לר' ישמעאל דדבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר אימא איפכא דדבר הלמד בקל וחומר חוזר ומלמד בהיקשא דפר של יום הכפורים דאמי בק"ו מפר כהן משיח חוזר ומלמד על שעיר בהיקש ובפרק איזהו מקומן (גס זה שם:) משמע דקודם יש לנו לומר דדבר הלמד בקל וחומר חוזר ומלמד בהיקש ממה שנאמר דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר או שעיר של יום הכפורים משעירי עבודת כוכבים דלעיל דרשינן החטאת אלו שעירי עבודת כוכבים אבל שעיר של יום הכפורים לא אתיא מהחטאת כי היכי דלא מוקמי ליה בשעירי רגלים כדאמר לעיל:

היינו דנין היין שני, והייק ואמי ליה שעיר יוהיייכ כלותר דליכא לתיפרך על קיין ראשון דפר יוהייכ ולותר דשעיר יוהייכ וליות בשניר יוהייכ וליות בשניר יוהייכ וליות בשניר יוהייכ וליות בשניר יוהייכ לותר דליכא לתיפרך על קיין ראשון דפר יוהייכ ולותר דשעיר יוהייכ וליות בשניר יוהייכ וליותר בשניר יוהייכ ליותר בשניר יותר בשניר יוהייכ ליותר בשניר יותר בשניר יותר בשניר יותר בשניר שניר יותר בשניר של בשניר יותר בשניר יותר בשניר בשניר של בשניר בשניר בשניר של בשניר בשניר

קמ"ל

ס הושון מעשים למעשים למחי דכתיב בהו. שפירש מן הכתוב בהזחות הכתובות בהן לא שינה את זו מזו אלו על הפרכת ואלו על הפרכת אלו על הקרנות ואלו על הקרנות אלו באנבע ואלו באנבע ואע"ג דלא כתיב ביה בשעיר את בדם וטבילה אין זה שינוי דאיכא למימר

לא פירש את הכל דהא במה דפריש לא שני ואם זה נכנס לפנים וזה לא נכנס לפנים חה טעון שמנה הזאות וזה טעון שבע מיהו למאי דכתיב

בהו לא שינה אם יו ריבה עבודות בזה יותר מזה מכל מקום מעשה עבודות שהנריד לשניהם לא שינה: מהום שהושווה קרבן לקרבן דהחי פר והחי פר אינו דין שיושוו. מעשה עבודות השוות בשניהם כגון הזאות דפרכת ושל מובח הוהב 0: ה"ג ואתא ליה פר יוה"ר לחת בדם וטבילה מפר יאו משיח. בהאי ק"ו כדאמרן: ואחי ליה שעיר יוה"ר נמי. לאת בדם וטבילה משעירי עבודת כוכבים בק"ו מה במקום שלא הושווה קרבן לקרבן דפר העלם ושעיר של יוה"ל הושוו מעשים המפורשים בשניהם שלא שינה בפי׳ עבודות השוות בהם כגון הזאות דהיכל מקום שהושווה קרבן לקרבן כגון שעיר יוה״כ ושעירי עבודת כוכבים אינו דין שיושוו מעשים למעשים וילמד סתום מן המפורש שעיר של יוה"כ משעירי עבודת כוכבים: וכי דבר הלמד בהיקש. כגון שעירי עבודת כוכבים לא למדנו בהן את בדם וטבילה אלא בהיהשא שהוקשו לפר ים כהן משיח וחוזרין ומלמדין את בדם וטבילה על שעיר יוה"כ כדאמר בק"ו: אמר רב פפא. האי לפר דמוקי רבי ישמעאל בפר העלם משום דלקמן בעינן אגמורי פר העלם ביותרת הכבד ושתי הכליות לשעירי עבודת כוכבים בהיקשא דחטאתם על שגגתם ופר העלם דבר בגופיה לא כתיב יותרת ושתי כליות אלא " ואת כל חלבו יקריב יו ממנו ובהיקשא (להאי קרא) גמר להו מפר כהן משיח

 לקמן מט: (.], כ) ספרי שלח קיא, (ג) [לקמן מט: וש"נ],
 שירן לעמ' הקודם, (ד) ש"יך לעמ' הקודם, (ד) ע"כ מעמ' הקודם, (ד) לעיל לט תו"כ ויקרא חובה פ"ד ה"א, 1) ויקרא דיט, **ה**) [עמ"ש נה"ז ז ריקרא דינו, ח) נעמים בסיין ו וייקי חולם דע דכהייג כתבו חוסי לעיל ה. דייה הא שאר כי ועוד ז: דייה מה שלמים וכי וא"ח צלי שום מירון וכהנה עוד רבות כאשר רשמתי בלד תוס' ב"מ סא. דייה רשמתי בלד תוס' ב"מ סא. דייה אלא ע״שן.

גליון הש"ם

גמ' איצמריך לפר למחוי כמאן דכתיב. עי' יומא דף מד מוס' ד"ה אמיא כפרה:

שינויי נוסחאות

א) בכתה"י מפר העלם דבר של צבור. ולפנינו עפ"י רש"י. ועי ש"מ ועי חו"ק מ"ש לבאר מח' רש"י וחו' בזה: ב) נ"א נוסף גמי יק" ותר כוח: בן נ"ח נוסף גמי (גליון, וכ"ה ברש"י). וע" תול" למת"ה שמנאלר זה. וע" תול"ה וקשיא דיש ספרים דגרסי יוה"ב מפר יוה"ב ושעירי. ובעו"ש כ" דכ"ה גירסת ר"ש בתול"ה חשוו: ג] ככ"ל נוסף אמר מר: יאמוז: גן פני ל טוסף אמו כו.

ד] הא בגופיה כתיב כל"ל
(*ש"מ): הן דלא (כתה"): ו] לה'
וחטאתם לפני ה' על שגגתם
חטאתם כו' (*ש"מ): ו] ל"ל אלא יג] ל"ל ירים (ש"מ): יד] כל"ק , נוסף בהאי קרא: מון ל"ל בפר יון ל"ל ללמוד (ב"ש) ל"ל דהא (ש"ח): יון ל"ל ללמוד (ב"ש): יחן שני כמו דכתיב בגופו כו' (יעב"ץ): ים] אימורים דיותרת וב׳ הכליות. דבהקטרה ע"כ איירי הכליות, דבהקטרה ע"כ איירי קרא כרכתיכ קרבנם להי דהיינו אימרייהם כו' כל"ל (ש"ח): כ] ל"ל כשגתם ומינת כשאר נמחק (ש"ח): כאן ל"ל (מארם ומינת ומלמר ("ש"ח): כב] דך היקשא ("ש"ח): כב] אלו על הפרכת, אלו על הפרכת, אלו על הקרנות, אלו על הקרנות, אלו באצבעו ואלו נאצביעות, אלו (ש"ח, ורחו"): כו"ן שעיר שורים ברושים ברושים בל"ל של "איירים באצבעו והאלו הצאבעו כל"ל (ש"ח, ורחו"): כדן שעיר שיירים שניירים ברושים דכתיבי ביה דו להכי אילטריך לפר יתירה לפר ביו העלם לכפול בהיקשא (ש"מ, וברש"י): כד] שעיר דהיינו מטעם ילמד סתום מן המפורש כדפי׳ דגלי בפר העלם את כדם וטבילה מההוא שנייה דהא בלאו הכי איתקש דהאי יש קרא ביה קאי וכתיב כאשר עשה לפר זה פר כהן משיח וחזר וכפל ועשה לפר זה פר העלם לכפול בהיחשו ללמד יו ממנו יותרת דליהוי האי היקש שני יוו במקום כתיבה טעמא גופיה ליפוק כו' (ש"מ) כה] נשמס"י נוסף ופר העלם בגופו דלא ניהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקשא דקיימא לן בהן כשתכי" נוסף ופר העדם
אינו לפני ולפנים ולא אחת
למעלה: כו כשתכי" נוסף
משעירי ע"ז: כו לשונו
וקשיא הד"ל (שחכי וביק). וע"
ק"ד ועו"ש. כשתכי" נמקק
ק"ד ועו"ש. כשתכי" נמקק
יינון עו"ש. כשתכי" נמקק
יינון עו"ש. כשתכי" בהן על לקמן באיזהו מקומן (דף מט:) דאין למדין בקדשים למד בהיקשא מן הלמד בהיקש: והם הביאו את קרבנם וגו'. בפרשת קרבנות עבודת כוכבים כתיב בשלח לך ומקרא יתירא הוא לדרשא דמה לו לכתוב זאת ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו את קרבנם לכתוב ונסלח להם ונשתוק אלא משום דבעי לאקושי שעירי עבודת כוכבים דמשתעי עבירת מצוה (m'm): כמו גי׳ ב"א ועם מה שכתוב וכרי כוכבים אתי שפיר: ל] מכלן עד סה"ד מוקף בש"מ: לא] ?"ל ביה קרא לפר העלם להקטרת אימורים יו כדכתיב קרבנם אשה לה׳ היינו אימוריהם ואקיש חטאתם לשגגה: הטאתם אלו שעירי עבודת והשתא (צ״ק): לב] וכן הוי ק״ו דשעיר יוה"כ. כח"נ הקשה על ג'י זו, וכתב דהוא ט"ס ול"ל אבל ואם כל עדת ישראל ישגו אמרה תורה חטאת דעבודת כוכבי׳ זו הרי היא ג' זו, וכתב לסוח ט"ק ונ"י, אבל ק"ו שני דשעיר יוה"כ הרי ק"ו גמור. עש"ב: לגן וחומר די"ל כיון (ש"ח): לד] ג'י ח"ג למאן דלית ליה. וחיינו מתן דל"ל דכר הלמד וכו': להן 5"ל הא קרא לא כשחר שגגתם בו דשחר עבירות לענין חישים: ושגגתם מהיכן למד. הקטרת האישים שלה לא בהיקש מפר כהן משיח בתמיה והיאך חוזר ולמד מו בהיקש ת"ל ועשה לפר זה פר העלם חזר וכפל בהיקשן כדאמרן לעיל למיהוי כמאן דכתיב בגופו: סיפוק ליה. יותרת הכבד לשעירי יטנמי זכר: ירון כיינ הא קרא לא אשכחן אלא הך היקשא (ש"מ): לו] דהכא ומנ"ל הכא ובאיזהו כל"ל (צ"ק, ד"ח. וגי' דידן מבה"ז, וע' עו"ש: לו] כלן הס"ד, ומי החטאת אנו שעירי עבודת כוכבים. למה לי תו הך בו דחטאתם שעיר (ח"נ, קר"א ועוד). סכל בש"מ הוסיף וי"ל דנפקא ליה לרבי כר, והד"ל. וע' בה"ז:
להן ר"ל כדלעיל דבק"ו שני איכל
לקשויי כמו בק"ו ולהיכי
משיט ליה במלמדים. וח"ל
להנכר אוברי להנהה שבד' וילנא: של] נר'

על שגגתם: סד"א הני מילי. דאיתרבו שעירי עבודת כוכבים לדין פר העלם להזאות דכתיבן בגופיה בהדיא אבל ליותרת וכליות לא: העלם בכך היקש הדר הוא היקש בר העלם לפיי רשיי כי אם מהיקש דפר כהן משימ, וייל דשלוי את בדם ועבילה דאי וייבו חדש כי אחד היא היא של החמשאת ואת מכבות פרה בנושיה ומהא עשה את היקש בר של על. אבל מרכ בנושיה ומהא משקם בר בי שור היא היא היא מעבב. הדר אחר את ההמשאת היא מהמשאת היא מהמשאת היא היא מעבב. הדר אחר את ההמשאת היא היא מעבב. הדר אחר את ההמשאת היא היא מעבב. הדר אחר את ההמשאת היא היא מעבב. הדר את הוא היא מעבב הוא היא היא מעבב הוא מעבדת מכב הביי בושות הוא מעבדת מכב הביי הוא מעבדת מכב הביי הוא מעבדת מכב הביי הוא מעבב הוא מעב הוא מעבב הוא מעבב הוא מעבב הוא מעבב הוא מעבב הוא מעב הוא מעבה מעבב הוא מעבה הוא מעבה מעבב הוא מעבה מעבה מעבב הוא מעבה מעבה מעבה מעבה מעבה מעבה מעבה הוא מעבה הוא מעבה מעם הוא מעבה מעבה מעבה הוא מעבה הוא מעבה מעם הוא מעבה מעבה הוא מעם הוא מעם הוא מעבה הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעבה הוא מעבה מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעבה הוא מעם הוא מעם הוא מעבה מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא מעם הוא הוא מעם הוא מעם הוא הו מהיצי רטשומה זו מהיב הנפתח של היה בל המנה היה להצל במימנים היר על המני היה להת להיה היה של היה במימנים היה במימני

כוכבים. דעלייהו קחי: שגגמם זה פר העלם. דכתיב ביה (ויקרא ד)

עבודת כוכבים: מקרא קמא. דאקשינן לעיל לפר העלם: דאמר מר